

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(femte avdelningen i utökad sammansättning)
den 25 september 1997 *

I mål T-150/95,

UK Steel Association, tidigare British Iron and Steel Producers Association (BISPA), bolag bildat enligt brittisk rätt, London, företrätt av John Boyce och Philip Raven, solicitors, delgivningsadress: advokatbyrån Wagener & Rukavina, 10a, boulevard de la Foire, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företräd av Nicholas Khan och Paul Nemitz, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

med stöd av

Storhertigdömet Luxemburg, företrätt av Georges Schmit, förste rådgivare vid finansministeriet, i egenskap av ombud, biträdd av advokaterna Bernard van de Walle de Ghelcke och K. Platteau, rue Bréderode 13A, Bryssel, delgivningsadress: finansministeriet, 19—21, boulevard Royal,

* Rättegångspråk: engelska.

och

Arbed S. A., bolag bildat enligt luxemburgsk rätt, Luxemburg, företrätt av advokaten Alexandre Vandencastele, Bryssel, delgivningsadress: Paul Ehmann, Arbetsrättsavdelning, 19, avenue de la Liberté,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut i meddelande 94/C 400/02, enligt artikel 6.4 i beslut nr 3855/91/EKSG, riktat till övriga medlemsstater och andra berörda parter angående det stöd som Luxemburg planerar att bevilja ProfilARBED SA (ARBED) (statligt stöd C 25/94 [ex N 11/94], EGT C 400, s. 10, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå), enligt vilket det stöd som Storhertigdömet Luxemburg har för avsikt att bevilja ProfilARBED SA är förenligt med artikel 3 i beslut nr 3855/91 och följaktligen är förenligt med den gemensamma marknaden,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(femte avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden R. García-Valdecasas samt domarna V. Tiili, J. Azizi, R. M. Moura Ramos och M. Jaeger,

justitiesekreterare: byrådirektören A. Mair,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 11 mars 1997,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 I artikel 4 c i EKSG-fördraget anges följande:

”Följande åtgärder är oförenliga med den gemensamma marknaden för kol och stål och skall därför upphävas och förbjudas inom gemenskapen på det sätt som anges i detta fördrag:

...

c) subventioner eller statliga stödåtgärder eller särskilda pålagor som ålagts av staterna oavsett i vilken form det sker,

...”

2 Med stöd av artikel 95 första stycket i EKSG-fördraget antog kommissionen, med rådets enhälliga samtycke och efter att den rådgivande kommittén hörts, beslut nr 257/80/EKSG av den 1 februari 1980 om gemenskapsregler för särskilt stöd till stålindustrin (EGT L 29, s. 5, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk

version att tillgå), allmänt kallade första regelverket om stöd till stålindustrin. Enligt andra stycket i avsnitt I i ingressen avser förbudet mot subventioner eller statliga stödåtgärder i EKSG-fördraget endast åtgärder som ingår i en rent nationell stålindustripolitik, och gäller inte stöd med vilket det avses att genomföra en gemensam stålindustripolitik, såsom den politik som går ut på en omstrukturering av stålindustrin, vilket var syftet med beslut nr 257/80/EKSG.

- 3 Det första regelverket om stöd till stålindustrin har sedan efter hand ersatts med nya regelverk, i vilka det varje gång har beslutats en tillämplig ordning för statliga stöd till stålindustrin genom fastställandet av de kriterier enligt vilka ett stöd kan förklaras vara förenligt med gällande bestämmelser. I dessa regelverk har det dessutom preciserats att stöd till stålindustrin som finansieras av en medlemsstat oavsett form kan anses utgöra gemenskapsstöd som därmed kan vara förenligt med en väl fungerande gemensam marknad om det uppfyller de krav som föreskrivs i regelverket i fråga.

- 4 År 1991 fastställdes nya regler om beviljande av statligt stöd på detta område i kommissionens beslut nr 3855/91/EKSG av den 27 november 1991 om gemenskapsregler för stöd till stålindustrin (EGT L 362, s. 57, nedan kallade femte regelverket om stöd till stålindustrin). Det femte regelverket var i kraft när det ifrågasatta beslutet antogs och förblev i kraft fram till den 31 december 1996. Det ersattes från den 1 januari 1997 av kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG av den 18 december 1996 om gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin (EGT L 338, s. 42), vilket utgör det sjätte regelverket om stöd till stålindustrin.

- 5 Följande bestämmelser i femte regelverket är av betydelse i detta fall:

— fjärde stycket i avsnitt I i ingressen, där följande anges:

”Reglernas syfte är för det första att inte beröva stålindustrin stöd för forskning och utveckling eller stöd för att anpassa industrianläggningar till nya miljökrav”.

— andra stycket i avsnitt II i ingressen, där följande anges:

”För att se till att stålindustrin och andra branscher har tillgång till stöd för forskning och utveckling på lika villkor, i den mån sådant stöd är tillåtet enligt fördragen, skall det mot bakgrund av gemenskapsreglerna om statligt stöd för forskning och utveckling fastställas i vad mån stödåtgärderna för dessa ändamål är förenliga med den gemensamma marknaden. Eftersom bestämmelserna om stöd för miljöskyddsåtgärder är desamma som de som ingår i regelverket för statsstöd för miljöändamål, har de inte ändrats. Om emellertid reglerna i dessa två generella regelverk skulle ändras väsentligen under den tid detta beslut gäller, kommer ett förslag till ändring att läggas fram.”

— artikel 3, i vilken följande anges:

”1. Stöd till stålföretag för åtgärder för att krav enligt nya lagstadgade miljöskyddsnormer skall uppfyllas av anläggningar som varit i drift i minst två år innan dessa nya normer infördes kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden.

2. Det totala stödet för detta ändamål får uttryckt i nettobidragsekvivalenter inte överstiga 15 % av de investeringar som avser ifrågavarande miljöåtgärder. När investeringen är förknippad med en ökning av anläggningens kapacitet, skall de godtagbara kostnaderna vara den andel därav som svarar mot anläggningens ursprungliga kapacitet.”

- 6 Med hänsyn till utvecklingen av rådets miljöpolitiska arbete, och då det inte föreskrevs någon gemenskapsordning för detta i bestämmelserna i EEG-fördraget om statligt stöd, beslutade kommissionen år 1974 att anta ett meddelande om gemensamma riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd. Avsikten med detta meddelande var att informera medlemsstaterna om de allmänna kriterierna för kommissionens tillämpning av bestämmelserna i artikel 92 och följande artiklar i EEG-fördraget på befintligt eller planerat statligt stöd som medlemsstaterna enbart grundar på miljöhänsyn (nedan kallade gemenskapens riktlinjer eller EG-riktlinjer).
- 7 De EG-riktlinjer som gällde för stöd till miljöskydd när femte regelverket om stöd till stålindustrin antogs definierades i kommissionens meddelande SG (80) D/8287 av den 7 juli 1980 (nedan kallade EG-riktlinjerna från år 1980) och förnyades i kommissionens meddelande SG(87)D/3795 av den 23 mars 1987 (nedan kallade EG-riktlinjerna från år 1987, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå). I det sistnämnda meddelandet preciserades vilka kriterier som gällde för att ett stöd till miljöskydd inom europeiska gemenskapen skulle kunna anses som förenligt med den gemensamma marknaden. Dessa kriterier, som angavs i punkt 3 i meddelandet av den 23 mars 1987, var följande:

”3.2.1 Stödet får inte överstiga 15 procent av de investeringar som erhåller stöd. Stödbeloppet skall beräknas i nettobidragsekvivalenter efter skatt, enligt den beräkningsmetod som kommissionen använder och som definieras i kommissionens meddelande till medlemsstaterna om reglerna för regionalstöd.

3.2.2 Endast företag vars anläggningar har varit i drift i minst två år innan dessa nya normer införs kan få stöd.

3.2.3 Investeringar för att följa normerna kan bestå i att det installeras kompletterande utrustning eller att produktionsprocessen anpassas för att miljöförstöring och föroreningar skall minskas eller elimineras. I det sistnämnda fallet skall det inte utgå något stöd för de investeringar som leder till en ökning av den befintliga produktionskapaciteten.

3.2.4 Företagen skall stå för alla investeringskostnader för byten och driftskostnader.”

- 8 Den 10 mars 1994 offentliggjordes gemenskapens nya riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd (94/C 72/03) i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (EGT C 72, s 3, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå, nedan kallade EG-riktlinjerna från år 1994). I dessa nya riktlinjer definieras vilka kriterier som skall gälla för stöd som beviljas inom sektorer som regleras av EG-fördraget och i punkt 2.2 preciseras hur kommissionen skall gå till väga vid bedömningen, enligt artikel 92 i EG-fördraget, av statliga stöd som i vissa syften beviljas inom miljöområdet. Riktlinjerna innebär en ändring av de EG-riktlinjer från år 1987 som gällde när femte regelverket om stöd till stålindustrin antogs, bland annat genom att företag som beslutar att ersätta anläggningar som är äldre än två år med nya anläggningar som uppfyller kraven i nya miljöskyddsnormer under vissa omständigheter kan få stöd för de investeringskostnader som inte överstiger dem som skulle ha uppkommit vid en anpassning av de gamla anläggningarna (se punkt 3.2.3. A tredje stycket i EG-riktlinjerna från år 1994).
- 9 Den 14 mars 1995 framlade kommissionen ett förslag till ändring av det femte regelverket om stöd till stålindustrin inför rådet. Det rörde sig om ett meddelande från kommissionen med titeln ”Begäran om rådets samtycke och samråd med rådgivande kommittén för kol- och stålfrågor, i enlighet med artikel 95 i Parisfördraget, om ett utkast till kommissionsbeslut — med hänsyn till ändringen av artikel 3 i stödordningen för järn- och stålindustrin” (dokument SEK(95) 315 slutlig).
- 10 I punkt 5 i detta förslag angavs att de nya EG-riktlinjerna från år 1994, som ersatte de äldre riktlinjerna från år 1987 som var i kraft när det femte regelverket om stöd till stålindustrin antogs och som det hänvisas till i regelverket, på åtminstone fem väsentliga punkter skilde sig från de tidigare riktlinjerna och således från det femte

regelverket om stöd till stålindustrin. Dessa fem punkter räknades upp i nämnda punkt 5 i förslaget. Bland annat angavs det i punkt 5 b att även om det enligt principen att "förorenaren betalar" i allmänhet inte skall utgå något stöd som kompensation för kostnader som följer av att tvingande normer har följts för nya anläggningar, föreskrivs det uttryckligen i näst sista stycket i punkt 3.2.3. A i de nya EG-riktlinjerna att "de företag som i stället för att helt enkelt anpassa befintliga anläggningar som är äldre än två år, väljer att ersätta dem med nya anläggningar som uppfyller de nya normerna, trots allt kan få stöd för de investeringskostnader som inte överstiger dem som skulle ha uppkommit vid en anpassning av de gamla anläggningarna".

11 I punkt 6 i nämnda förslag fastslogs följande:

"För att bättre anpassa sig till de villkor som anges i övervägandena till regelverket om stöd till stålindustrin, och i synnerhet vad avser att följa den princip om att stålindustrin och andra branscher skall ha tillgång till stöd på lika villkor som fastställs i ingressen i nämnda regelverk, är det följaktligen nödvändigt och lämpligt att kommissionen beslutar att ändra artikel 3 i regelverket om stöd på sätt som anges i det bilagda förslaget till beslut".

12 Artikel 1 i det bilagda förslaget till beslut från kommissionen hade följande lydelse:

"Artikel 1

Artikel 3 i beslut 3855/91/EKSG skall ändras på följande sätt:

'Stöd till miljöskydd

1. Stöd till miljöskydd får anses vara förenligt med den gemensamma marknaden om det överensstämmer med gällande bestämmelser i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd.'

- 13 Detta förslag från kommissionen fick inte rådets enhälliga samtycke.

Bakgrunden till talan

- 14 I enlighet med artikel 6.1 i femte regelverket om stöd till stålindustrin anmälde Storhertigdömet Luxemburg genom skrivelse av den 29 december 1993 ett planerat stöd till företaget ProfilARBED SA, för uppförandet av ett nytt stålverk i Esch-Schiffange (Luxemburg), till kommissionen.
- 15 Som svar på en begäran från kommissionen lämnade Storhertigdömet Luxemburg genom skrivelse av den 5 april 1994 kompletterande upplysningar om det planerade stödet.
- 16 Med stöd av artikel 6.4 i femte regelverket om stöd till stålindustrin inledde kommissionen den 1 juni 1994 ett förfarande angående det planerade stödet (kommissionens meddelande 94/C 212/07, EGT C 212, s. 7, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå). I anledning av det inledda förfarandet erhöll kommissionen flera yttranden. Vissa av dessa översändes till den luxemburgska regeringen så att denna skulle få möjlighet att inkomma med synpunkter, nämligen de som kommissionen hade erhållit från sökanden, dåvarande British Iron and Steel Producers Association (BISPA), British Steel plc och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.
- 17 Storhertigdömet Luxemburg ingav sina synpunkter på yttrandena från BISPA, British Steel och Förenade kungariket till kommissionen i skrivelse av den 17 november 1994.

- 18 Genom skrivelse av den 19 december 1994 informerade Storhertigdömet Luxemburg kommissionen om att det hade för avsikt att begränsa stödet till 15 procent av de möjliga investeringarna, i enlighet med bestämmelserna i gemenskapens riktlinjer för stöd till miljöskydd.
- 19 Den 31 december 1994 antog kommissionen med stöd av artikel 6.4 i beslut nr 3855/91/EKSG det beslut som återges i meddelande 94/C 400/02 och som är riktat till övriga medlemsstater och andra berörda parter angående det stöd som Luxemburg planerar att bevilja ProfilARBED SA (ARBED) (statligt stöd C 25/94 [ex N 11/94], EGT C 400, s. 10, nedan kallat det ifrågasatta beslutet). Genom detta beslut avslutade kommissionen det förfarande som hade inletts den 1 juni 1994 angående det ifrågasatta stödet till skydd för miljön utan att ha framfört några invändningar. Kommissionen förklarade att stödet var förenligt med artikel 3 i femte regelverket om stöd till stålindustrin och följaktligen var förenligt med den gemensamma marknaden.
- 20 Enligt det ifrågasatta beslutet får ett stöd till ett belopp om maximalt 91 950 000 LFR utbetalas till det luxemburgska stålindustriföretaget ProfilARBED SA (ARBED), som är ett helägt dotterbolag till Arbed SA, ett aktiebolag bildat enligt luxemburgsk rätt. Stödet i fråga motsvarar 15 procent av det belopp om 613 000 000 LFR som Arbed har förbundit sig att avsätta till miljöskydd vid uppförandet av ett nytt elektriskt stålverk i Esch-Schiffange. Det nya stålverket skall ersätta de befintliga LDAC-stålverken som inte uppfyller kraven i de nya luxemburgska miljöbestämmelserna.
- 21 Sökanden, tidigare när talan väcktes BISPA, numera UK Steel Association, är en sammanslutning med säte i London. Sökanden företräder brittiska företag som producerar och levererar järn- och stålprodukter av sådant slag som definieras i bilaga I till EKSG-fördraget inom gemenskapen.

- 22 Trots att det nummer av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* som det ifrågasatta beslutet återgavs i är daterat den 31 december 1994, var numret inte tillgängligt hos Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer förrän den 27 maj 1995.

Förfarande och parternas yrkanden

- 23 Sökanden har genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 19 juli 1995 väckt denna talan.
- 24 Storhertigdömet Luxemburg och Arbed SA, moderbolag till mottagaren av det omtvistade stödet, ansökte den 21 december 1995 om att få intervensera till stöd för svaranden.
- 25 Ordföranden på femte avdelningen i utökad sammansättning beslutade den 1 mars 1996 att Storhertigdömet Luxemburg och Arbed SA skulle få intervensera till stöd för svaranden.
- 26 Intervenienternas inlagor och parternas yttranden över dessa ingavs den 9 april respektive den 3 juni 1996.
- 27 I anledning av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (femte avdelningen i utökad sammansättning) att vidta en processledningsåtgärd enligt artikel 64 i rättegångsreglerna, som gick ut på att kommissionen anmodades att skriftligen besvara en fråga, och att inleda det muntliga förfarandet.

28 Kommissionen efterkom förstainstansrättens begäran den 19 september 1996. Den uppgav därvid att förslaget om ändring av femte regelverket ännu inte hade fått rådets enhälliga samtycke, men att kommissionen ändå hade underställt rådet ett nytt förslag till gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin (sjätte regelverket), vilka var avsedda att ersätta det femte regelverket. En kopia av förslaget bifogades även svaret. Kommissionen påpekade att artikel 3 i förslaget till det sjätte regelverket i huvudsak var identisk med artikel 3 i ändringsförslaget. I förslaget föreskrevs att EG-riktlinjerna från år 1994 automatiskt skulle tillämpas på stöd till stålindustrin.

29 Ovannämnda förslag fick inte rådets enhälliga samtycke. I den slutgiltiga versionen av sjätte regelverket om stöd till stålindustrin, som godkändes genom kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG av den 18 december 1996 (EGT L 338, s. 2), med rådets enhälliga samtycke, föreskrivs inte någon automatisk tillämpning inom EKSG-området av bestämmelserna i EG-riktlinjerna om stöd till stålindustrin, utan kriterier anges för dessa riktlinjers tillämpning inom EKSG-området.

30 Parterna har utvecklat sin talan och besvarat förstainstansrättens frågor muntligen vid sammanträdet den 11 mars 1997.

31 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet, samt

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

32 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, samt

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

33 Storhertigdömet Luxemburg har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, samt

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive intervenientens rättegångskostnader.

34 Arbed har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, samt

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna för bolagets intervention.

35 Ordföranden för förstainstansrättens femte avdelning i utökad sammansättning beslutade att avsluta det muntliga förfarandet den 25 mars 1997.

Avsnittet ”Kommissionens bedömning” i det ifrågasatta beslutet

- 36 I det första stycket i avsnittet ”Kommissionens bedömning” i det ifrågasatta beslutet erinrar kommissionen till att börja med om lydelsen av artikel 3.1 i femte regelverket om stöd till stålindustrin. Vidare konstaterar kommissionen i det andra stycket att avsikten med det planerade stödet är att ersätta äldre anläggningar med nya som uppfyller kraven i de nya luxemburgska miljöskyddsnormerna. I det ifrågasatta beslutet framhålls att de nödvändiga investeringskostnaderna för att anpassa befintliga anläggningar till de nya normerna skulle bli avsevärt högre.
- 37 Genom att stödja sig på att ”det i avsnitt II i ingressen i regelverket om stöd till stålindustrin fastslås en princip av innebörden att stålindustrin och andra branscher skall ha tillgång till stöd för miljöskydd på lika villkor”, fastslår kommissionen i tredje stycket principen att ”samma gemenskapsrättsliga bestämmelser om stöd till miljöskydd bör därför i princip tillämpas generellt och enhetligt på alla verksamheter, oavsett om det rör sig om ett stålverk”, och i sista meningen i detta stycke drar den slutsatsen ”att när något annat inte uttryckligen anges skall samma tolkningsprinciper tillämpas på allt stöd till miljöskydd”.
- 38 I fjärde stycket i detta avsnitt av det ifrågasatta beslutet erinrar sedan kommissionen om att gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd ger möjlighet att godkänna stöd till företag som ”i stället för att helt enkelt anpassa befintliga anläggningar som är äldre än två år, väljer att ersätta dem med nya anläggningar som uppfyller kraven i nya normer ...”. I det följande stycket konstaterar kommissionen att ”det förefaller fullt möjligt att överföra denna allmänna princip som anges i riktlinjerna till regelverket om stöd till stålindustrin, i den mån detta inte strider mot artikel 3 [i nämnda regelverk]”.

- 39 I sjätte stycket undersöker kommissionen därefter om det planerade stödet uppfyller samtliga villkor i gemenskapens riktlinjer. Den konstaterar att så är fallet och att detta även gäller ifråga om iakttagandet av begränsningen till maximalt 15 procent av bruttoinvesteringarna (sjunde stycket).
- 40 I nionde och tionde stycket i det ifrågasatta beslutet dras följande slutsatser: "Mot bakgrund av vad som har anförts ovan och med utgångspunkt i att artikel 3.1 i regelverket om stöd till stålindustrin inte hindrar att det kan anses att stöd som, vid iakttagande av begränsningen till 15 procent brutto, har beviljats företag — vilka i stället för att anpassa befintliga anläggningar, som varit i drift i mer än två år innan de nya normerna träder i kraft, till nya miljöskyddsnormer, väljer att ersätta dem med nya anläggningar som uppfyller kraven i de nya normerna — är förenligt med den gemensamma marknaden, förutsatt att stödet inte överstiger det stöd som skulle ha utgått vid en anpassning av det gamla stålverket, menar kommissionen att stödet i fråga är förenligt med artikel 3 [i femte regelverket om stöd till stålindustrin] och följaktligen kan anses som förenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen har därför beslutat att avsluta det förfarande som har inletts angående stöd till företaget ProfilARBED för miljöskydd utan att framföra några invändningar".

Prövning i sak

Den enda grunden avseende åsidosättande av EKSG-fördraget eller av alla rättsregler angående fördragets tillämpning, och i synnerhet artikel 3.1 i femte regelverket om stöd till stålindustrin

- 41 Sökanden har endast anført en grund till stöd för sin talan. Denna avser åsidosättande av EKSG-fördraget eller av alla rättsregler angående fördragets tillämpning, i synnerhet genom att det ifrågasatta beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 3.1 i femte regelverket om stöd till stålindustrin. Sökanden har i huvudsak gjort gällande att avsikten med det godkända stödet är att uppföra nya anläggningar som överensstämmer med de nya miljöskyddsnormerna, i stället för att anpassa befintliga anläggningar till dessa normer.

- 42 Mot bakgrund av de olika argument som har framförts av parterna är den första fråga som skall behandlas, vilket bör ske separat, huruvida uppförandet av en ny elektrisk ugn i Esch-Schiffange, för att ersätta den gamla LDAC-ugnen, är att anse som en anpassning av äldre anläggningar till nya normer eller som uppförandet av en ny anläggning.

Frågan om uppförandet av en ny elektrisk ugn i Esch-Schiffange, för att ersätta den gamla LDAC-ugnen, är att anse som en anpassning av äldre anläggningar till nya normer eller som uppförandet av en ny anläggning

Parternas argument

- 43 Intervenienterna har i sina inlagor gjort gällande att det i detta fall inte handlar om uppförandet av en ny anläggning som överensstämmer med nya miljöskyddsnormer, utan om en anpassning av äldre redan befintliga anläggningar till dessa normer. Följaktligen uppfyller stödet kriterierna i artikel 3.1 i femte regelverket om stöd till stålindustrin och är därför förenligt med den gemensamma marknaden.
- 44 Storhertigdömet Luxemburg har förklarat att anläggningarna i fråga är de som används vid den flytande fasen i produktionscentrumet i Esch-Schiffange. Eftersom den flytande fasen ingår i en integrerad produktionsprocess, som består av en gjutkänksugn, ett stålverk och två kontinuerliga gjutningar, kan de två sistnämnda delarna inte fungera självständigt. Avsikten med det omtvistade stödet är att ersätta stålverket, som ursprungligen var ett syrgasstålverk av LDAC-typen, med ett elektriskt stålverk. Storhertigdömet Luxemburg har framhållit att den enda delen i den flytande fasen som har ersatts är stålverket, vilket inte kan betraktas för sig, utan bara är en del av en integrerad anläggning för tillverkning av halvfabrikat i stål. Trots att stålverket har ersatts, kvarstår alltså själva anläggningen, som endast har moderniserats.

- 45 Arbed har också gjort gällande att uppförandet av en ny elektrisk ugn i Esch-Schiffangekomplexet inte motsvarar uppförandet av en ny anläggning, utan skall betraktas som en modernisering av komplexet.
- 46 Sökanden har bestridit detta argument och har framhållit att det har framförts av de två intervenienterna, men inte av kommissionen. Sökanden har i huvudsak gjort gällande att Storhertigdömet Luxemburg återopade detta argument redan inför kommissionen efter att det planerade stödet hade anmälts, men att det förkastades av kommissionen i det ifrågasatta beslutet.
- 47 Sökanden har gjort gällande att avsikten med argumentet är att ifrågasätta lagenligheten av det ifrågasatta beslutet. Sökanden har emellertid påpekat att de grunder på vilka ett beslut kan bestridas enligt artikel 33 i EKSG-fördraget är begränsade till dem som kan bli föremål för en rättslig prövning, vilket utesluter grunder som fordrar en ekonomisk prövning (domstolens dom av den 18 mars 1980 i de förenade målen 154/78, 205/78, 206/78, 226/78—228/78, 263/78, 264/78, 30/79, 31/79, 83/79, 85/79, Ferriera Valsabbia m. fl. mot kommissionen, Rec. 1980, s. 907, punkt 11), och att kommissionen har ett utrymme för skönsmässig bedömning av sakomständigheterna. Sökanden anser att om det inte görs gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till maktmissbruk eller något uppenbart fel, kan förstainstansrättens prövning inte avse en bedömning av faktiska omständigheter och ekonomiska förhållanden.
- 48 Sökanden har av detta dragit slutsatsen att intervenienternas argumentation inte är relevant i detta fall och därför skall avvisas.
- 49 Sökanden har för övrigt uppgivit, såsom framgår av de förklaringar som bilagts sökandens yttrande över interventionsinlagorna, att avsikten med Arbeds planerade investering är att ersätta den nuvarande produktionsprocessen, som bygger på den traditionella metoden med "gjutjärn", i vilken man använder stålverk med ren syrgas eller LDAC-stålverk, med en elektrisk produktionsprocess. Den nya processen ger Arbed möjlighet att använda järnskrot som huvudsaklig råvara i stället

för järnmalm och kokskol, som traditionellt har utvunnits i närheten av stålindustrikomplexet i Esch-Schiffange, men vars källor snart kommer att ha uttömts. Sökanden har betonat att om det inte hade skett en övergång till den nya produktionsprocessen, skulle Luxemburgs geografiska läge ha medfört ökade produktionskostnader för Arbed på grund av kostnaderna för att transportera råvarorna. Bytet från det äldre LDAC-stålverket till det nya elektriska stålverket, som är den väsentligaste delen i den nya produktionsprocessen, kan inte anses som en anpassning av den befintliga produktionsprocessen, utan skall anses som ett utbyte av denna. Slutligen har sökanden framhållit att de befintliga LDAC-anläggningarna slutgiltigt skall stängas vid årsslutet 1997, när övergången till den nya produktionsprocessen är klar, vilket framgår av de uppgifter som Arbed har lämnat i sina informationsblad som sökanden har bilagt sitt yttrande över interventionsinlagorna.

Förstainstansrättens bedömning

50 Mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i detta fall och det nära sambandet mellan intervenienternas argumentation vad beträffar frågan om avsikten med stödet i fråga är att anpassa befintliga anläggningar och den enda grund som sökanden har åberopat till stöd för sin talan avseende åsidosättande av artikel 3.1 i femte regelverket om stöd, anser förstainstansrätten att intervenienternas argumentation skall prövas, utan att det behöver avgöras om den kan upptas till sakprövning.

51 Enligt det ifrågasatta beslutet (se punkt 36 ovan), är avsikten med det ifrågasatta beslutet att ersätta en äldre anläggning med en ny som uppfyller kraven i de nya luxemburgska miljöskyddsnormerna.

52 I det näst sista stycket i avsnittet "Stödet" i det ifrågasatta beslutet konstaterar nämligen kommissionen följande: "Med beaktande av de betydande investeringskostnader som fordras för att få LDAC-stålverken att uppfylla kraven i de nya

miljöskyddsnormerna, och för att undvika att en stor del av denna investering går förlorad när befintliga stålverk ersätts, har ARBED beslutat att skynda på det program som avser att dess anläggningar skall ersättas med nya anläggningar som överensstämmer med miljöskyddsbestämmelserna. ARBED:s investering i det nya stålverket och därmed i miljöskydd uppgår till 613 miljoner luxemburgska franc.”

- 53 I ett senare skede av bedömningen, i andra stycket i avsnittet ”Kommissionens bedömning”, konstaterar kommissionen följande: ”Av handlingarna i ärendet framgår att ARBED, i stället för att anpassa sina gamla anläggningar till de nya bestämmelserna, har valt att skynda på det program som avser att de äldre anläggningarna skall ersättas med nya anläggningar som uppfyller kriterierna i de nya normerna. Det elektriska stålverket, som uppfyller kraven i de nya normerna, skall ersätta det äldre LDAC-stålverket, som uppfördes under sextio- och sjuttioalet. Om ARBED behöll befintliga anläggningar, skulle bolagets investeringskostnader uppgå till cirka 1,5 miljarder luxemburgska franc, varav 750 miljoner luxemburgska franc för primärt dammfilter med ett nytt rökkonditioneringstorn till en konverter för det torra elektrofiltret (150 miljoner luxemburgska franc), en ny värmepanna med skorsten (600 miljoner luxemburgska franc) och 750 miljoner luxemburgska franc för stålverkets sekundära dammfilter. Härav följer att investeringskostnaderna för miljöskydd i den nya anläggningen inte kommer att överstiga dem som skulle ha uppstått vid en anpassning av de gamla anläggningarna.”

- 54 Dessutom framgår det av handlingarna i målet att Storhertigdömet Luxemburg har anmält det planerade stödet i samband med en investering för att skynda på det program som avser att ersätta befintliga stålverk. Således riktade det luxemburgska finansministeriet en not till kommissionen, daterad den 29 december 1993, som översändes i en skrivelse av den 30 december 1993 från Storhertigdömet Luxemburgs ständiga representation. I första stycket i noten, som har titeln ”Not rörande de investeringar i miljöskydd som ProfilARBED SA har gjort i samband med uppförandet av ett elektriskt stålverk i Esch-Schiffange”, hänvisas det till ”uppförandet av ett nytt elektriskt stålverk i Esch-Schiffange”.

- 55 Denna framställning bekräftas av en skrivelse av den 31 mars 1994 från det luxemburgska finansministeriet, som översändes till kommissionen i en skrivelse av den 5 april 1994 från Storhertigdömet Luxemburgs ständiga representation, där följande anges (sista stycket på andra sidan): "Med hänsyn till de betydande investeringskostnader som fordras för att få de befintliga LDAC-stålverken att uppfylla kraven i miljöskyddsnormerna, och för att undvika att en stor del av denna investering går förlorad när befintliga stålverk under kommande år skall bytas ut, har bolaget ProfilARBED beslutat att skynda på det program som avser att dess stålverk skall ersättas med anläggningar som är anpassade till den tekniska utvecklingen, såväl i fråga om stålframställning som i fråga om miljöskydd."
- 56 Under sammanträdet uppgav dessutom Arbed att den nya elektriska ugnen inte utgjorde hela komplexet, men att den var den viktigaste delen i detta.
- 57 Storhertigdömet Luxemburg har också, som svar på en fråga som förstainstansrätten ställde under sammanträdet, bekräftat att även om produktionsprocessen i anläggningar med ren syrgas eller befintliga LDAC-anläggningar medger en 30—40 procentig användning av järnskrot som råvara, medger den elektriska produktionsprocess som följer av den investering som stödet avser en hundraprocentig användning av järnskrot som råvara. Följaktligen måste det konstateras att både produktionsprocessen och råvarornas sammansättning i praktiken har förändrats till följd av den investering som stödet avser.
- 58 Vidare skall det erinras om att sökanden har uppgivit, vilket varken har bestridits av intervenienterna eller kommissionen, att de befintliga LDAC-anläggningarna slutgiltigt skall stängas vid årsslutet 1997. När detta sker har utbytet av de befintliga anläggningar som den understödda investeringen avser avslutats.

- 59 Mot bakgrund av allt som har anförts ovan, anser förstainstansrätten att de utbytta delarnas betydelse, den omfattande förändringen i produktionsprocessen samt den grundläggande förändringen av råvarornas sammansättning som den investering som stödet avser medför, går utöver vad som kan anses som en anpassning av en befintlig anläggning. Följaktligen har kommissionen med rätta kunnat dra den slutsatsen i det ifrågasatta beslutet (se punkt 51—53 ovan) att den investering som stödet avser inte utgör en anpassning av äldre anläggningar till nya bestämmelser, utan innebär att äldre anläggningar ersätts med nya som uppfyller kriterierna i de nya miljöskyddsnormerna.
- 60 Följaktligen skall detta argument, som intervenienterna har framfört, förkastas.

Åsidosättande av artikel 3.1 i femte regelverket om stöd till stålindustrin

Parternas argument

- 61 Sökanden har hävdatt att bedömningen i det ifrågasatta beslutet, att artikel 3.1 i femte regelverket om stöd till stålindustrin (se punkt 5 ovan) gör det möjligt att kvalificera ett stöd för *uppförandet av en ny anläggning* som stöd till miljöskydd, strider mot den klara och otvetydiga lydelsen av denna artikel, som endast avser stöd för att underlätta anpassningen till nya lagstadgade miljöskyddsnormer av *anläggningar som varit i drift i minst två år* innan dessa normer infördes.
- 62 Enligt sökanden har kommissionen av andra stycket i avsnitt II i ingressen i femte regelverket (se punkt 5 ovan) dragit slutsatsen att bestämmelserna i de riktlinjer i fråga om statligt stöd, som har beslutats med stöd av EG-fördraget, automatiskt kan tillämpas inom EKSG-området. En sådan automatisk tillämpning skulle inne-

bära ett åsidosättande av femte regelverket, eftersom den skulle strida mot artikel 3 och själva lydelsen av det ovan återgivna andra stycket, enligt vilket det uttryckligen krävs ett ändringsförslag om EG-riktlinjerna avviker från femte regelverket, såsom är fallet i detta mål. Sökanden har påpekat att kommissionen hade framlagt ett sådant förslag till ändring av femte regelverket innan det ifrågasatta beslutet antogs och har hävdats att kommissionen genom att framlägga detta ändringsförslag har medgivit att den extensiva tolkning som den har gjort av artikel 3.1 i femte regelverket är ogiltig.

- 63 Sökanden har också gjort gällande att kommissionens extensiva tolkning av artikel 3.1 i femte regelverket strider mot gällande bestämmelser för statligt stöd inom EKSG-området och mot de principer som ligger bakom dessa.
- 64 Sökanden har påpekat att bestämmelserna i EKSG-fördraget om statligt stöd skiljer sig från reglerna i EG-fördraget. Medan således alla subventioner eller statliga stödåtgärder, oavsett i vilken form det sker, är förbjudna enligt artikel 4 c i EKSG-fördraget, är offentligt stöd under vissa angivna förutsättningar tillåtet enligt artikel 92 i EG-fördraget.
- 65 Enligt sökanden har kommissionen, på grund av de allvarliga problem som har drabbat företag inom EKSG-området enligt det mycket strikta förfarande som anges i artikel 95 i EKSG-fördraget, beslutat om ett undantag från den allmänna principen om förbud mot stöd inom detta område i form av det första regelverket om stöd till stålindustrin, vilket efter hand har ersatts av nya versioner.
- 66 Sökanden har av detta dragit slutsatsen att regelverket om stöd till stålindustrin skall tolkas strikt och endast med utgångspunkt i sin lydelse, eftersom det är en grundläggande rättsprincip att undantag från en princip i ett fördrag skall tolkas strikt.

- 67 Kommissionen har till att börja med anmärkt att sökanden inte har bestridit att stödet är förenligt med EG-riktlinjerna från år 1994. Den har framhållit att sökanden inte heller har bestridit att kostnaderna för att anpassa anläggningarna till de nya miljöskyddsnormerna är mycket högre än de nödvändiga kostnaderna för att få nya anläggningar att överensstämma med dessa normer, och att följaktligen det maximistöd som kan godkännas med stöd av artikel 3.1 i femte regelverket är avsevärt högre än det stöd som har godkänts i det ifrågasatta beslutet.
- 68 Vad beträffar sökandens argument att kommissionen har givit artikel 3 i femte regelverket en alltför extensiv tolkning, har kommissionen replikerat att den inte har företagit en alltför vid tolkning, utan att den tvärtom har beaktat ändamålet med femte regelverket och sina skyldigheter enligt EKSG-fördraget.
- 69 Kommissionen har gjort gällande att det ifrågasatta beslutet helt och hållet överensstämmer med ordalydelsen av och tanken bakom artikel 3.1 i femte regelverket och med själva regelverket i dess helhet, eftersom det ger den lösning som är mest effektiv för att stödmottagarens produktion skall kunna uppfylla de nya miljöskyddsnormerna. Enligt kommissionen fordrar en riktig förståelse av bestämmelserna i artikel 3.1 i femte regelverket en prövning av det mer omfattande intresset av regelverkets syfte samt en riktig bedömning av det tilltagande utrymme som miljöhänsynen intar i gemenskapspolitik. Kommissionen har gjort gällande att den genom att anta det ifrågasatta beslutet har handlat i enlighet med artikel 3 d i EKSG-fördraget, enligt vilken den i det gemensamma intresset skall se till att upprätthålla förutsättningar som stimulerar företagen att utveckla och förbättra sin produktionskapacitet samt främja en politik för ett rationellt utnyttjande av naturtillgångarna med undvikande av rovdrift. Kommissionen har av detta dragit slutsatsen att den enligt EKSG-fördraget är skyldig att vidta åtgärder för att säkerställa miljöskydd i det gemensamma intresset.
- 70 Kommissionen har erinrat om att Europeiska enhetsakten har stärkt gemenskapens befogenheter inom miljöskyddsområdet. I synnerhet anges följande i artikel 130r.2 första stycket in fine i EG-fördraget: "Miljöskyddskraven skall integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens övriga politik".

- 71 Kommissionen har konstaterat att syftet med artikel 3.1 i femte regelverket är det samma som i motsvarande bestämmelse i EG-riktlinjerna från år 1994. Enligt kommissionen bekräftar hänvisningen i ingressen i femte regelverket till bestämmelserna om stöd till miljöskydd i de två ordningarna med allmänna riktlinjer om statligt stöd (EG-riktlinjerna och EKSG-riktlinjerna, av vilka de sistnämnda har inrättats genom det femte regelverket) att stålindustrin och andra branscher skall behandlas på samma sätt i fråga om stöd till miljöskydd.
- 72 Kommissionen har förklarat att de principer som ligger till grund för reglerna i femte regelverket om statligt stöd till miljöskydd, vilka inte har ändrats, förklaras ännu bättre i avsnitt II i ingressen i fjärde regelverket. Där anges följande: "Det vore obefogat ... att beröva den gemensamma stålindustrin stöd ... för att den skall kunna anpassa sina anläggningar till nya miljöskyddsnormer. I den mån stödet motsvarar mål som är av gemensamt intresse och de villkor som anges i detta beslut, kan det beviljas inom stålindustrin på samma sätt som liknande stöd beviljas inom andra industrisektorer med stöd av artiklarna 92 och 93 i EEG-fördraget".
- 73 Kommissionen har hävdat att stöd kan beviljas till företag som i stället för att helt enkelt anpassa befintliga anläggningar som är äldre än två år, väljer att ersätta dem med nya anläggningar som uppfyller kraven i de nya normerna. Enligt kommissionen bekräftas denna tolkning av artikel 3.2 i femte regelverket. I denna bestämmelse föreskrivs nämligen en begränsning uttryckt i nettobidragsekvivalenter till 15 procent av de investeringar som direkt avser ifrågavarande miljöåtgärder. Vidare anges det uttryckligen att när investeringen är förknippad med en ökning av anläggningens produktionskapacitet, skall de godtagbara kostnaderna vara den andel därav som svarar mot anläggningens ursprungliga kapacitet.
- 74 Vad beträffar sökandens argument, att det förslag som kommissionen har lagt fram för rådet bekräftar att tolkningen av artikel 3.1 är felaktig, anser kommissionen att

detta argument saknar stöd i de faktiska omständigheterna. Kommissionen har gjort gällande att om den i sin begäran om samtycke framhöll de skillnader i lydelse som existerade mellan det femte regelverket och EG-riktlinjerna, var det för att den ansåg att den föreslagna ändringen skulle medföra att det femte regelverket blev tydligare, utan att ändra varken dess innehåll eller betydelse.

- 75 Kommissionen har uppgivit att den också har beaktat de särskilda fördelar som den planerade investeringen skulle medföra ur miljöskyddshänsyn, med beaktande av hur stränga de luxemburgska normerna är, samt att stödet blir lägre än vid en anpassning av anläggningarna. Kommissionen har hävdat att det skulle strida mot tanken bakom femte regelverket att straffa en medlemsstat som inför strängare normer än övriga medlemsstater.
- 76 Kommissionen har dessutom framhållit att då "åsidosättande av fördraget" är en ogiltighetsgrund enligt artikel 33 i EKSG-fördraget, kan prövningen av denna grund inte bestå i en sakprövning av den ekonomiska bedömning som ligger till grund för det ifrågasatta beslutet, eftersom de grunder på vilka ett beslut kan ifrågasättas genom nämnda artikel 33 uttryckligen begränsas till grunder som kan bli föremål för en rättslig prövning, vilket således utesluter alla ekonomiska bedömningar. Vad beträffar prövningen av lagenligheten av beslut som grundas på artikel 95 och det femte regelverket, anser kommissionen att denna prövning skall begränsas till en undersökning av om den har gjort ett uppenbart fel i sin bedömning av om det godkända stödet är nödvändigt för att uppnå fördragets målsättningar.
- 77 Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att det i artikel 3 i femte regelverket uppställs tre villkor för att ett stöd skall förklaras vara förenligt med en väl fungerande gemensam marknad, nämligen för det första att stödet är avsett att underlätta anpassningen av befintliga anläggningar till nya miljöskyddsnormer, för det andra att anläggningarna i fråga har varit i drift i minst två år och för det tredje att stödet är begränsat till 15 procent av nettoinvesteringarna. Enligt Storhertigdömet Luxemburgs mening är de tre villkoren uppfyllda i detta fall.

- 78 Storhertigdömet Luxemburg har uppgivit att det första villkoret — att stödet är avsett att underlätta anpassningen av befintliga anläggningar till nya miljöskyddsnormer — är uppfyllt i detta fall genom att det har antagits två kungörelser med villkoren för ProfilARBED SA:s drift, vilka framför allt avser dammutsläpp samt buller.
- 79 Vad beträffar det andra villkoret — att anläggningarna i fråga har varit i drift i minst två år — anser Storhertigdömet Luxemburg att också detta villkor är uppfyllt. Det har anmärkt att anläggningarna i fråga är de som används vid den flytande fasen i produktionscentrumet i Esch-Schiffange, vilket förutom den flytande fasen består av en balkugn och två valsator, och att det inte har bestridits att produktionscentrumet hade funnits i mer än två år när de nya normerna trädde i kraft.
- 80 Vad beträffar det tredje villkoret — stödets begränsning till 15 procent av nettoinvesteringen — har den luxemburgska regeringen gjort gällande att stödet, såsom det har godkänts av kommissionen, gott och väl understiger den maximnivå som anges i artikel 3.2 i femte regelverket, eftersom det uppgår till 15 procent av ProfilARBED SA:s bruttoinvestering, medan den gräns som anges i nämnda artikel 3 är 15 procent netto, vilket motsvarar cirka 25—30 procent brutto.
- 81 Storhertigdömet Luxemburg har dessutom påpekat att artikel 3 i femte regelverket har samma lydelse som EG-riktlinjerna från år 1987, vilka var tillämpliga när femte regelverket antogs. Det har tillagt att dessa riktlinjer inte bara avser begreppet anläggningar, som femte regelverket gör, utan också avser införskaffandet av ytterligare utrustning och ändringar i produktionsprocessen. Bestämmelserna i femte regelverket skall dock tolkas mot bakgrund av EG-regelverket, eftersom det femte regelverket bygger på principen att företag skall ha tillgång till stöd för miljöskydd på lika villkor, oberoende av i vilka ekonomiska branscher dessa är verksamma. Härav följer att det även kan utgå stöd för en anpassning av produktionsprocessen. I detta fall leder ProfilARBEDs investeringar just till en ändring i produktionsprocessen.

- 82 Enligt Arbed är den enda fråga som uppkommer i samband med tolkningen av artikel 3.1 i femte regelverket om det finns någon begränsning vad beträffar omfattningen av den modernisering av anläggningarna som erfordras för en anpassning till de nya miljöskyddsnormerna. Arbed anser att så länge som stödet bidrar till genomförandet av det mål som eftersträvas med artikel 3 i femte regelverket, är kommissionen enligt den bestämmelsen inte förpliktad att beakta moderniseringens beskaffenhet eller omfattning.
- 83 Arbed har därför gjort gällande att även om bytet från LDAC-konverterer till elektriska ugnar skulle anses som ett utbyte av en befintlig anläggning i stället för som en anpassning av denna anläggning, har kommissionen tillämpat femte regelverket korrekt när den har ansett att ett sådant byte omfattas av artikel 3.1 i nämnda regelverk.
- 84 Arbed har också bestridit att det behövs en formell ändring av femte regelverket för att det skall anpassas till utvecklingen av reglerna om stöd till miljöskydd i EG-fördraget, eftersom gemenskapens regler (EG) om miljöskydd redan, när det femte regelverket antogs, medgav att företag beviljades statligt stöd så att de kunde anpassa sina befintliga verksamheter till nya miljöskyddsnormer. Såsom framgick redan av EG-riktlinjerna från år 1974 och bekräftades av EG-riktlinjerna från år 1987, var det enda villkoret att det skulle finnas en förorenande verksamhet som varit i drift i minst två år innan bestämmelserna i fråga trädde i kraft.
- 85 Arbed har också gjort gällande att sökandens argument om det påstådda behovet av att ge artikel 3.1 i femte regelverket en strikt tolkning inte tar hänsyn till EKSG-fördragets särskilda beskaffenhet och dess begränsade räckvidd. Enligt Arbed skall förbudet i artikel 4 c i EKSG-fördraget mot subventioner, statliga stödåtgärder eller särskilda pålagor som ålagts av staterna oavsett i vilken form det sker, med hänsyn till fördragets begränsade räckvidd, förstås så att det avser stöd till produktion och/eller distribution, men kan inte gälla stöd till miljöskydd, eftersom EKSG-fördraget inte omfattar miljöpolitik. Arbed har framhållit att det är just på grund av att EKSG-fördraget inte omfattar miljöpolitik som kommissionen hade

rätt att åberopa nämnda artikel 95 första stycket i EKSG-fördraget för att anta artikel 3 i femte regelverket om stöd till stålindustrin, eftersom artikel 95 första stycket endast är tillämplig i ”alla i detta fördrag inte förutsedda fall”. Om den ordning som har fastställts genom regelverken om stöd till stålindustrin hade utgjort ett undantag från artikel 4 i EKSG-fördraget, såsom sökanden har hävdad, skulle kommissionen ha varit tvungen att åberopa artikel 95 tredje stycket.

- 86 Sökanden har förkastat detta argument. Den har hävdad att kommissionen stödde sig på artikel 95 första stycket i EKSG-fördraget, när den lade fram det förslag till beslut som medgav att stöd för miljöskydd utbetalades till stålindustriföretag, därför att det inte finns någon bestämmelse i EKSG-fördraget som rör statligt stöd till stålproducerande företag. Sökanden har av detta dragit slutsatsen att artikel 3.1 i femte regelverket utgör ett undantag från artikel 4 i EKSG-fördraget och att den följaktligen skall tolkas strikt.

Förstainstansrättens bedömning

- 87 Det skall undersökas om den bedömning som ligger bakom det ifrågasatta beslutet — enligt vilken artikel 3.1 i femte regelverket om stöd till stålindustrin medger att det beviljas stöd för att ersätta befintliga anläggningar med nya, som uppfyller kraven i miljöskyddsnormerna — är riktig mot bakgrund av denna artikels lydelse, det sammanhang i vilket den ingår och dess syfte.

- 88 Vad för det första gäller lydelsen av artikel 3.1, kan det konstateras att den endast avser ”att nya lagstadgade miljöskyddsnormer skall uppfyllas av anläggningar som varit i drift i minst två år innan dessa nya normer infördes ...”. En ren bokstavstolkning av artikel 3.1 utesluter följaktligen alla investeringar som inte utgör en anpassning av anläggningar som är i drift, såsom att ersätta dessa med nya anläggningar, även om de överensstämmer med miljöskyddsnormerna.

- 89 Kommissionen har i det ifrågasatta beslutet medgivit att det i detta fall inte handlar om en anpassning av befintliga anläggningar, utan om att ersätta dessa med nya anläggningar. Kommissionen har dock hävdat att en tolkning av artikel 3.1, mot bakgrund av det sammanhang som den ingår i samt dess syfte, leder till slutsatsen att detta är förenligt med artikel 3.1.
- 90 Det skall följaktligen undersökas om detta resonemang är välgrundat.
- 91 Genom att kommissionen låter det ifrågasatta beslutet bygga på den princip som fastslås i avsnitt II i ingressen i femte regelverket, enligt vilken det skall säkerställas att stålindustrin och andra branscher har tillgång till stöd för miljöskydd på lika villkor, kan den i tredje stycket i "Kommissionens bedömning" i beslutet fastställa att samma gemenskapsrättsliga bestämmelser om stöd till miljöskydd skall tillämpas generellt och enhetligt på alla verksamheter, oavsett om det rör sig om en stålindustri.
- 92 I fjärde stycket i avsnittet "Kommissionens bedömning" i det ifrågasatta beslutet påpekas därefter att det i gemenskapens riktlinjer om statligt stöd till miljöskydd, som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 72 den 10 mars 1994, uttryckligen anges att de företag som i stället för att helt enkelt anpassa befintliga anläggningar som är äldre än två år, väljer att ersätta dem med nya anläggningar som uppfyller kraven i de nya normerna, kan få stöd för de investeringskostnader som inte överstiger dem som skulle ha uppkommit vid en anpassning av de gamla anläggningarna.
- 93 I femte stycket i avsnittet "Kommissionens bedömning" i det ifrågasatta beslutet konstateras slutligen att det förefaller fullt möjligt att överföra denna allmänna princip som anges i EG-riktlinjerna till regelverket om stöd till stålindustrin, i den mån detta inte strider mot artikel 3 i femte regelverket, och i nionde stycket dras slutsatsen att stödet i fråga är förenligt med den gemensamma marknaden.

94 Detta resonemang kan inte godtas.

95 För det första skall det erinras om att det i femte regelverket har införts regler som medger att stålindustrin beviljas stöd i ett begränsat antal fall. Enligt artikel 1.1 i femte regelverket får detta stöd betraktas som gemenskapsstöd och därmed förenligt med en väl fungerande gemensam marknad endast om det uppfyller kraven i artikel 2—5. Följaktligen skall stödets förenlighet med den gemensamma marknaden bedömas mot bakgrund av dessa bestämmelser.

96 För det andra konstaterar förstainstansrätten att det inte i femte regelverket om stöd till stålindustrin föreskrivs att EG-riktlinjerna skall tillämpas automatiskt inom stålindustrisektorn. Den princip som anges i ingressen i femte regelverket, enligt vilken det skall säkerställas att stålindustrin och andra branscher har tillgång till stöd för miljöskydd på lika villkor, kan inte föranleda slutsatsen att en sådan automatisk tillämpning skall anses föreligga. I ingressen i femte regelverket konstateras bara, vad beträffar de bestämmelser som är tillämpliga på stöd för miljöskydd, att de ordningar som fastställts i de två uppsättningarna med riktlinjer var identiska när femte regelverket antogs. I andra stycket i avsnitt II i ingressen i femte regelverket (se punkt 5 ovan) nämns dock behovet av att lägga fram ett förslag till ändring om reglerna i dessa två generella uppsättningar riktlinjer skulle ändras väsentligen under den tid femte regelverket gäller. Följaktligen skall EG-riktlinjerna inte automatiskt tillämpas inom stålindustrisektorn.

97 För det tredje skall det erinras om att de EG-riktlinjer som gällde när femte regelverket antogs — de EG-riktlinjer som antagits år 1980 och förnyats år 1987 — ändrades år 1994. Enligt punkt 3.2.3. A näst sista stycket i detta nya regelverk kan stöd beviljas för investeringar när avsikten är att ersätta befintliga anläggningar med nya anläggningar. Denna möjlighet angavs inte uttryckligen i EG-riktlinjerna från år 1987, vilka var i kraft när femte regelverket godkändes.

- 98 Det fall som nämns i andra stycket i avsnitt II i ingressen i femte regelverket har således inträffat, eftersom EG-riktlinjerna från år 1994 har inneburit en väsentlig ändring av den ordning som fastställdes genom EG-riktlinjerna från år 1987. Följaktligen krävdes ett förslag till anpassning av femte regelverket till de nya EG-riktlinjerna från år 1994 för att principen i dessa nya riktlinjer skulle kunna tillämpas inom EKSG-området.
- 99 Kommissionen lade fram ett sådant ändringsförslag den 14 mars 1995 (se punkterna 9 och 10 ovan), efter att det ifrågasatta beslutet hade antagits. Ändringsförslaget gällde just en ändring av artikel 3 i femte regelverket. Kommissionen noterade i punkt 5 i nämnda förslag att de nya EG-riktlinjerna från år 1994 om statligt stöd till miljöskydd på åtminstone fem väsentliga punkter skilde sig från de tidigare riktlinjerna och följaktligen från femte regelverket om stöd till stålindustrin. Bland dessa fem punkter nämnde kommissionen uttryckligen den möjlighet som ges i de nya EG-riktlinjerna från år 1994 (punkt 3.2.3. A näst sista stycket) att under vissa förutsättningar bevilja stöd till företag som i stället för att helt enkelt anpassa befintliga anläggningar som är äldre än två år, väljer att ersätta dem med nya anläggningar som uppfyller kraven i de nya normerna. Framläggandet av detta förslag bekräftar, som sökanden med rätta har hävdad, att kommissionen ansåg att det var nödvändigt att ändra artikel 3 i femte regelverket för att kunna tillämpa principen i EG-riktlinjerna inom EKSG-området och strider följaktligen mot den tolkning av artikel 3.1 i femte regelverket som kommissionen har gjort i det ifrågasatta beslutet. Kommissionen kan därför inte påstå att ändringsförslaget endast syftade till att göra femte regelverket tydligare utan att ändra varken dess innehåll eller betydelse.
- 100 Det kan tilläggas att det inte heller i sjätte regelverket om stöd till stålindustrin, som kommissionen godkände den 18 december 1996 genom beslut nr 2496/96/EKSG, anges att bestämmelsen i EG-riktlinjerna från år 1994 om stöd till miljöskydd automatiskt skall tillämpas inom EKSG-området, utan i stället definieras kriterierna för dessa riktlinjers tillämpning inom EKSG-området.

- 101 Mot bakgrund av allt som har anförts ovan, måste det konstateras att artikel 3 i femte regelverket inte ger någon möjlighet att bevilja stöd till företag som i stället för att helt enkelt anpassa befintliga anläggningar som är äldre än två år, väljer att ersätta dem med nya anläggningar som uppfyller kraven i nya miljöskyddsnormer. Under dessa förhållanden skall bedömningen i det ifrågasatta beslutet, att det är möjligt att överföra denna bestämmelse i EG-riktlinjerna till regelverket om stöd till stålindustrin, i den mån detta inte strider mot artikel 3 i femte regelverket, förkastas, då den strider mot denna artikels klara lydelse.
- 102 Denna slutsats vederläggs varken av det förhållandet att de nationella miljöskyddsnormerna i fråga är strängare än i övriga medlemsstater, att det godkända stödet åtminstone är en tredjedel lägre än det som eventuellt hade kunnat godkännas, eller av det förhållandet att stödet inte överstiger den fastställda begränsningen till 15 procent av utgifterna för de investeringar som direkt avser ifrågasatt miljöåtgärder, eftersom dessa överväganden inte kan motivera att stålindustrin beviljas stöd utan att villkoren i artikel 3.1 i femte regelverket beaktas.
- 103 Följaktligen kan Storhertigdömet Luxemburgs argument, att det omtvistade stödet uppfyller de tre villkoren i artikel 3 i femte regelverket om stöd till stålindustrin, inte godtas, eftersom det första villkoret — att avsikten med stödet är att underlätta anpassningen av befintliga anläggningar till nya miljöskyddsnormer — inte är uppfyllt i detta fall. Under dessa omständigheter finns det inte anledning att pröva Storhertigdömet Luxemburgs argument avseende de andra två villkoren.
- 104 Vad beträffar intervenienternas argument att det inte behövs någon formell ändring av femte regelverket om stöd till stålindustrin — eftersom EG-riktlinjerna från år 1987, till och med redan från år 1974, medgav att stöd beviljades så att äldre anläggningar kunde ersättas med nya som överensstämde med nya miljöskyddsnormer — skall det till att börja med påpekas att hänvisningen till EG-riktlinjerna

från år 1974 inte är relevant i detta fall, eftersom de riktlinjer som gällde när femte regelverket antogs, och som regelverket avser, är EG-riktlinjerna från år 1980, vilka förnyades år 1987. Det är således mot bakgrund av femte regelverket och EG-riktlinjerna från år 1987 som det skall prövas om ett stöd med vilket det avses att ersätta befintliga anläggningar med nya, som överensstämmer med nya miljöskyddsnormer, kan förklaras vara förenligt med den gemensamma marknaden.

- 105 I de EG-riktlinjer som antogs år 1980 och förnyades år 1987 anges följande: "Investeringar för att följa normerna kan bestå i att det installeras kompletterande utrustning eller att produktionsprocessen anpassas för att miljöförstöring och förorening skall minskas eller elimineras. I det sistnämnda fallet skall det inte utgå något stöd för de investeringar som leder till en ökning av den befintliga produktionskapaciteten. Företagen skall stå för alla investeringskostnader för byten och driftskostnader" (punkterna 3.2.3 och 3.2.4).
- 106 Det skall erinras om att, såsom framgår av såväl det ifrågasatta beslutet som av skrivelser från den luxemburgska regeringen till kommissionen (se punkterna 54 och 55 ovan), ingår den investering som stödet gäller i ett program som avser att befintliga anläggningar skall bytas ut och i vilket den elektriska ugnen är den viktigaste delen. Under dessa omständigheter måste det konstateras att den investering som stödet avser inte kan anses som en kompletterande utrustning för att minska eller eliminera miljöförstöring och förorening.
- 107 Vad beträffar anpassningen av produktionsprocessen i samma syfte, kan det erinras om att, såsom har fastslagits i punkt 59 ovan, den investering som stödet avser skall användas för att ersätta befintliga LDAC-anläggningar med ett nytt elektriskt stålverk och att även om den produktionsprocess som utvecklats i de gamla anläggningarna medger en 30—40 procentig användning av järnskrot som råvara, medger

den elektriska produktionsprocess som följer av den investering som stödet avser en hundra procentig användning av järnskrot som råvara. Dessutom skall LDAC-anläggningarna slutgiltigt stängas vid årsslutet 1997. Produktionsprocessen med ren syrgas eller LDAC har således i själva verket ersatts med en elektrisk produktionsprocess. Följaktligen måste det konstateras att Arbets investering inte avser en anpassning av produktionsprocessen, utan ett utbyte av denna.

108 Det kan dessutom erinras om att enligt EG-riktlinjerna från år 1987 (punkt 3.2.4), som var i kraft när femte regelverket om stöd till stålindustrin antogs, skall i alla händelser företagen stå för alla investeringskostnader för byten.

109 Följaktligen skall intervenienternas argument förkastas.

110 Vad beträffar frågan om artikel 3.1 i femte regelverket skall tolkas strikt, har det fastslagits (se punkt 101 ovan) att denna artikels klara lydelse inte ger någon möjlighet att bevilja stöd till företag som i stället för att helt enkelt anpassa befintliga anläggningar som är äldre än två år, väljer att ersätta dem med nya anläggningar som uppfyller kraven i nya miljöskyddsnormer. Mot bakgrund av denna slutsats anser förstainstansrätten att svarandens och intervenienternas argument inte kan föranleda någon annan tolkning.

111 Vad beträffar Arbets argument avseende den rättsliga grunden för femte regelverket om stöd till stålindustrin, kan det preciseras att även om det är riktigt att artikel 95 första stycket i EKSG-fördraget avser "... alla i detta fördrag inte förutsedda fall", anges det ändå i artikeln att de åtgärder som skall vidtas i ett sådant fall skall överensstämma med bestämmelserna i artikel 5 i fördraget och vara nödvändiga för att förverkliga någon av de i artikel 2—4 närmare angivna målsättningarna för

gemenskapen. Det är således enligt artikel 95 första stycket inte tillåtet att vidta åtgärder som innebär att målsättningarna i dessa artiklar åsidosätts. På samma sätt anges det i avsnitt I i ingressen i femte regelverket att artikel 95 första stycket i fördraget måste åberopas, så att gemenskapen kan verka för de mål som anges i artikel 2—4 i detta. Följaktligen skall det femte regelverket och de miljöhänsyn som femte regelverket bland annat utgör ett svar på tolkas mot bakgrund av de målsättningar och principer som anges i dessa artiklar.

- 112 Även om kommissionen, som Arbed har hävdad, hade rätt att stödja sig på artikel 95 första stycket i EKSG-fördraget, eftersom EKSG-fördraget inte omfattar miljöpolitik, får inte den slutsatsen dras att femte regelverket inte är ett undantag från artikel 4 i EKSG-fördraget och inte skall tolkas strikt.
- 113 Dessutom motsägs Arbeds argument av kommissionen själv, som har konstaterat att den enligt EKSG-fördraget, och i synnerhet artikel 3 d, är skyldig att vidta åtgärder för att skydda miljön i det gemensamma intresset.
- 114 Mot bakgrund av vad som har anförts ovan, måste det konstateras att de bestämmelser som skall tillämpas inom EKSG-området för att säkerställa att sådan hänsyn tas är de som har fastställts i femte regelverket med beaktande av de målsättningar som anges i fördraget och, i synnerhet, förbudet i artikel 4 c i fördraget mot att bevilja statligt stöd, oavsett i vilken form det sker. Eftersom det femte regelverket utgör ett undantag från artikel 4 i EKSG-fördraget, skall det tolkas strikt.
- 115 Detta krav på en strikt tolkning bekräftas av själva lydelsen av ingresserna i fjärde och femte regelverket, i vilka rådet och kommissionen klart har uttryckt sin önskan att regelverken om stöd till stålindustrin skall tolkas strikt och endast med utgångspunkt i deras uttryckliga lydelse. Således angavs följande i femte stycket i

avsnitt I i ingressen i fjärde regelverket:

”Det skall framhållas att med undantag för stöd som uttryckligen föreskrivs och tillåts enligt detta beslut, är alla eventuella subventioner från medlemsstaterna, oavsett i vilken form det sker, vare sig de är specifika eller inte, förbjudna enligt artikel 4 c i fördraget”.

- 116 Det argument som kommissionen har baserat på avsnitt II i ingressen i fjärde regelverket, för att hävda att stålindustrin och andra branscher skall ha tillgång till stöd för miljöskydd på lika villkor, skall förkastas, eftersom det av detta avsnitt i ingressen i det fjärde regelverket följer att principen om likabehandling av stålindustrin och andra branscher i fråga om stöd i varje fall kräver att stöden ”motsvarar målsättningar av gemensamt intresse och villkoren” i regelverket i fråga.
- 117 Lydelsen av andra stycket i avsnitt I i ingressen i femte regelverket är också klar och bekräftar behovet av en strikt tolkning: ”Med giltighet från och med den 1 januari 1986 har kommissionens beslut nr 3484/85/EKSG ... infört regler som tillåter att stöd utgår till stålindustrin i vissa särskilt angivna fall.”
- 118 Att denna tolkning är välgrundad bekräftas även av det femte stycket i samma avsnitt i ingressen i femte regelverket, där det anges att ”[d]et stränga regelverk som därmed har införts ... har säkerställt sund konkurrens i denna bransch på senare år”.

- 119 Med hänsyn till det sammanhang och det mål som eftersträvas med femte regelverket om stöd till stålindustrin, i vilket artikel 3.1 ingår (se domstolens dom av den 28 mars 1996 i mål C-99/94, Robert Birkenbeul, REG 1996, s. I-1791, punkt 12), anser förstainstansrätten att regelverket skall tolkas med största hänsyn till dess lydelse.
- 120 Kommissionens och intervenienternas argument har inte kunnat få förstainstansrätten att vika från slutsatsen att artikel 3 i femte regelverket inte ger någon möjlighet att bevilja stöd till företag som i stället för att helt enkelt anpassa befintliga anläggningar som är äldre än två år, väljer att ersätta dem med nya anläggningar som uppfyller kraven i nya miljöskyddsnormer.
- 121 Mot bakgrund av allt som har anförts ovan, kan den slutsatsen dras att det ifrågasatta beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 3.1 i femte regelverket om stöd till stålindustrin och därför skall ogiltigförklaras.

Rättegångskostnader

- 122 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom kommissionen har tappat målet och sökanden har yrkat att kommissionen skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, skall kommissionen ersätta rättegångskostnaderna.
- 123 Enligt artikel 87.4 första stycket skall medlemsstater som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Enligt tredje stycket i samma punkt kan rätten besluta att andra intervenienter än stater som är parter i EES-avtalet, liksom medlemsstater och institutioner i EFTA samt EFTA:s tillsynsmyndighet, skall bära sina rättegångskostnader. Under omständigheterna i detta fall anser förstainstansrätten att intervenienten Arbed skall bära sina egna rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(femte avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

- 1) Beslutet i kommissionens meddelande 94/C 400/02, enligt artikel 6.4 i beslut nr 3855/91/EKSG, riktat till övriga medlemsstater och andra berörda parter angående det stöd som Luxemburg planerar att bevilja ProfilARBED SA (ARBED) (statligt stöd C 25/94 [ex N 11/94]), ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Storhertigdömet Luxemburg och Arbed SA skall bära sina egna rättegångskostnader.

García-Valdecasas

Tiili

Azizi

Moura Ramos

Jaeger

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 september 1997.

H. Jung

R. García-Valdecasas

Justitisekreterare

Ordförande